

Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie

W naszej parafii przeżywamy piękny czas Pierwszej Komunii Świętej. Jest to czas radosny, bo odtąd dzieci będą mogły do swoich serc przyjmować Pana Jezusa w Komunii Świętej. To ważne wydarzenie, które wielu z nas wspomina przez całe swoje życie. Trwanie w zażyłej, sakramentalnej komunii z Bogiem jest prostym wyznacznikiem żywej wiary chrześcijanina. Komunia święta jest wiatykiem nie tylko jako *pokarm na ostatnią drogę*, do domu Ojca, ale przede wszystkim jest *pokarmem, który daje życie teraz*, gdy potrzebujemy Bożej mocy i bliskości Pana Jezusa, na szlakach naszego życia.

Tu niezwykle wymowne są słowa Chrystusa: *Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im*. Dzisiaj dziękujemy rodzicom dzieci komunijnych za to, że pozwolili swoim pociechom przygotować się i przyjąć Pana Jezusa do serca. A nie jest to już takie oczywiste. Co roku, w każdej klasie kilkoro dzieci nie przygotowuje się do Pierwszej Komunii Świętej, bo ich rodzice nie wyrażają na to zgody. Tak sobie myślę, jak wielkiej odwagi potrzeba, by podjąć taką decyzję. A z drugiej strony, jak bezradny jest Pan Jezus kiedy prosi wprost: *Pozwólcie dzieciom... nie przeszkadzajcie im*. I jak wielka jest władza rodziców: ojca i matki, którzy mogą powiedzieć: *Pozwalam albo nie pozwalam, pomagam, wspieram, albo przeszkadzam, nie życzę sobie ani dziecku*, by mogło przyjąć Pana Jezusa. To jednak nie jest tylko władza rodziców, ale ważne zobowiązanie jakiego się podjęli już podczas zawierania sakramentu małżeństwa, gdy kapłan pytał: *Czy chcecie z miłością przyjąć i po katolicku wychować potomstwo, którym was Bóg obdarzy?* Wtedy odpowiedzieli: *Chcemy*. A potem, w dalszej części liturgii sakramentu małżeństwa pojawiły się słowa pięknej modlitwy w intencji nowożeńców, przyszłych rodziców: *Udziel im też pomocy, Panie, aby dom, który*

zakładają, podtrzymywali wspólnym wysiłkiem, a swoje dzieci, wychowane w duchu Ewangelii, przygotowali do wspólnoty z Tobą w niebie". Zawsze powtarzam, że wychowanie religijne dziecka to najpiękniejsza przygoda, do udziału w której Bóg powołuje rodziców. Prowadzić dziecko do Boga, prowadzić dziecko do zażyłej wspólnoty z żywym Panem Jezusem. Oczywiście, to prowadzenie dziecka musi być połączone z troską o rozwój własnej wiary. Oderwanie od siebie jednego i drugiego często wywołuje bolesne skutki w postaci swoistej religijności *bez ducha*, aż do porzucenia wiary i więzi z Kościołem. Cynizm religijny potrafi przerodzić się w najgorszą postać zubożniałego ateizmu, w którym Bóg nie tylko jest niepotrzebny, ale nawet przeszkadza.

Tym większa radość z dnia dzisiejszego. Dzieci komunijne nie tylko same przyjmą Pana Jezusa do swoich serc, ale jeszcze wniosą Jego obecność do życia swoich rodzin, a nawet bliskich, których będą u siebie gościć. Zapewne z tej podniosłej okazji wielu będzie wspominać dzień swojej Pierwszej Komunii Świętej i pytać siebie, co z tego w moim życiu pozostało? Naszym kochanym dzieciom składamy gratulacje i najlepsze życzenia, by całe swoje życie związały w Panem Jezusem eucharystycznym. Gratulujemy również ich kochanym, mądrym rodzicom. To przecież ważny etap w ich życiu, ale i w życiu ich dzieci. Odtąd pójdziecie wspólnie tą drogą. Wspierajcie się na tej drodze wzajemnie, zwłaszcza w każdą niedzielę, która jest dniem Eucharystii. **[prob.]**